

«ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ»
εἰς τὴν Παναγίαν
ΤΗΝ ΑΡΒΑΝΙΤΙΣΣΑΝ

«ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ»
εἰς τὴν Παναγίαν
ΤΗΝ ΑΡΒΑΝΙΤΙΣΣΑΝ

Τὴν ἐν Καρυαῖς τῆς Χίου ὀπτανομένην.

(Ἐς ἡ ἱερὰ σύναξις ἐπιτελεῖται τὴν πρώτην
Κυριακὴν μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων Πάντων).

Ποίημα

Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἁγιοσθεΐτισσης.

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ'. (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν
μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρί-
σιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός

τήν ψυχὴν μου· ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἔταρά-
χθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι
τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς
χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ
εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοι-
ωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκου-
στόν ποιήσον μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ Σοί
ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσο-
μαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ
τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς Σέ κατέφυγον· διδά-
ξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός
μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ
εὐθείᾳ, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυ-
χή μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας
τὴν ψυχὴν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σοῦ εἰμι.

Καὶ εὐθύς τό: Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ἀνά στίχον.

Στίχος α΄. ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχος β'. πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσάν με
καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχος γ'. παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καί
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κατόπιν τά Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Κετικῶς τῇ σῆ εἰκόνι προσπίπτω, τὴν σὴν ἀνεί-
καστον αἰτούμενος χάριν, τοῦ ἐκφυγεῖν τὸν κλύ-
δωνα, παντοίων δεινῶν κράζων ἐκ βαθέων μου,
Παναγία Παρθένε, Κόρη Ἀρβανίτισσα, ἀντιλή-
πτωρ γενοῦ μοι καὶ θεοδρόμους δεῖξόν μοι ὁδοὺς,
ὡς τετοκυῖα, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

(Ὅμοιον)

Ἡιερὰ καὶ Ἀγιόνησος Χίος, τῇ παρουσίᾳ σου
Παρθένε καυχᾶται, καὶ συγκαλεῖ πρὸς
αἴνεσιν, λατρείας ἡμᾶς· σὺ γὰρ ἐποπτάνεσαι, ἐν
αὐτῇ Παναγία, κάλλει ὠραιότητος, διαλάμπου-
σα πάνυ Ἀρβανιτίσσης φέρουσα στολήν, ὥσπερ
νεᾶνις, σεμνὴ λιγυρόκορμος.

Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας
σου, λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστα-
σο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;

Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ἄναγνώστης.

Ψαλμός Ν' (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοί μόνω ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου, καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μή ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιον μή ἀντανέλῃς ἀπ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

*Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ κανόνος.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς:*

«Ἀρβανίτισσαν Παναγίαν ἐν ὕμνοις τιμῶ. Ἰσιδώρας».

Ῥηχος πλ. δ'. Ῥδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας...

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Αγίων ἡ δόξα καὶ ἡ τιμή, Ἀγγέλων ὁ ὕμνος τῶν ἀνθρώπων καταφυγή, ὑπάρχεις ἀεὶ ἐν ἀσφαλείᾳ· ὦ Ἀρβανίτισσα Κόρη Παντάνασσα.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ρημάτων ἐπάκουσον τῆς ἐμῆς, φωνῆς Παναγία Ἀρβανίτισσα τῆς οἰκτρᾶς, καὶ δός μοι πρεσβείαις μητρικαῖς σου· ἐλευθερίαν παθῶν τῶν θλιβόντων με.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Βαρβάρων ἐρρύσω ἐπιδρομῆς, τὴν νῆσον τῆς Χίου ἐν χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, πιστοῖς Ἀρβανίτισσα Παρθένε· κηδεμονίας σου δοῦσα τὴν πρόνοιαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπαύστως δυσώπησον τὸν Θεόν, Ὃν ἔσχες χερσὶ σου Ἀρβανίτισσα Μαριάμ, τὸ ἔλεος δοῦναι ἡμῖν πᾶσι τοῖς μεγαλύνουσι πόθῳ τὴν σκέπην σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ναμάτων πληρέστατος ποταμός, χρηστότητος ῥεῖθρον ἀγαθότητος προχοή, ὑπάρχει ὁ Ἅγιος Ναός σου· ὁ ἐν τῇ Χίῳ σεμνὴ Ἀρβανίτισσα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος...

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ιερεῖς καὶ Λευῖται, τὴν σὴν μορφήν σέβουσι, καὶ οἱ Βασιλεῖς ὁμοφρόνως, σὲ λιτανεύουσιν,

οἱ δὲ πιστοὶ συνωδᾶ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ Χαίρε,
ἐν χαρᾷ φωνοῦσι σοι, ὦ Ἀρβανίτισσα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς σῆς δόξης τὸ πλήρες, καὶ τῆς τιμῆς Δέσποινα, τῆς ὑπερβαλλούσης τὸν πλοῦτον, πάντες θαυμάζουσιν, ὅτι Πατὴρ τῇ βουλῇ, ὦ Ἀρβανίτισσα Κόρη, ἐν σαρκὶ ἐκύησας, Λόγον συνάναρχον.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχυρὰ ἐν πολέμοις, καὶ ἐν δεινοῖς ἄθραυστος, πέλει Ἀρβανίτισσα Κόρη, ἡ προστασία σου, ὅτι λοιμοῦ φοβεροῦ, τὴν νῆσον Χίον ἐρρύσω, τὴν κατ' ἄμφω νέμουσα, ῥῶσιν τοῖς χρήζουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σελασφόρος νεφέλη, τὸν νοητὸν Ἥλιον, τοῖς ἐν τοῖς σκιᾷ καθημένοις, ὦ Ἀρβανίτισσα, ἐξανατέλλεις διό, τῇ σκοτισθείσῃ ψυχῇ μου, ἰλαρὸν ἀνάτειλον, φῶς ἐπιγνώσεως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σεμνοτάτη ἡ θεά, τῆς σῆς μορφῆς πέφυκε, καὶ τὸ ἀξίεραστον κάλλος, τὸ τοῦ προσώπου σου, ὑπερεκπλήττει βροτούς, ὦ Ἀρβανίτισσα Κόρη, ἐξιστᾷ Ἀγγέλων τε, θεῖα στρατεύματα.

᾽Επίφανον, ἡμῖν τὸ κάλλος τῆς θείας σου
εὐπρεπείας, τοῖς τιμῶσι σε ἐν ὠδαῖς σεμνῇ
Ἄρβανίτισσα, καὶ αὖγασον φέγγος τῆς ἀληθείας.

᾽Επίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκω-
σιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει.

Μεθ' ὅ: Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ...

Τῆς Χίου λαός, ἀγάλλεται τῇ σκέπῃ σου,
Ἑλλάδος ἡ γῆ, λαμπρύνεται τῇ δόξῃ σου, καὶ
χαρᾶς σοι ἄσματα· προσφωνοῦσα κράζει ἐκά-
στοτε, τῇ σῇ προνοίᾳ φύλαττε Ῥωμηῶν, τὸ γένος
Παρθένε Ἄρβανίτισσα.

᾽Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε...

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

᾽Αδιστάκτω τῇ πίστει σοι, Κόρη Ἄρβανίτισσα
καταφεύγουσιν· τῆς Ἑλλάδος τὰ στρατεύμα-
τα, καὶ τῆς νήσου Χίου τὰ πληρώματα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ναυτιῶντι με κλύδωνι, τῶν πειρατηρίων καὶ
περιστάσεων· Ἄρβανίτισσα παράσχου μοι,
βοηθείας χεῖρα σου τὴν ἄμαχον.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πεπτωκότα με πάθει, καὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν
ἀπολλύμενον· σαῖς πρεσβείαις Ἄρβανίτισσα,
Παναγία πάλιν με ἀνάστησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥανδρικῶ με φρονήματι, καὶ ψυχῇ γενναίᾳ ἐμπο-
λιτεύεσθαι· Παναγία Ἄρβανίτισσα, καταξίω-
σόν με τὸν ἰκέτην σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Νικητὴν με ἀνάδειξον, κατὰ τοῦ ἀλάστορος
Ἄρβανίτισσα· Παναγία ἢ τῷ κράτει σου, τοῦ
ἐχθροῦ νικῶσα τὰ βουλεύματα.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς...

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥσμασι καινοῖς, Παναγία Ἄρβανίτισσα, σὴν
ὑπέρμαχον δοξάζομεν ἰσχύν, ἀνευφημοῦν-
τες, τὴν ταχεῖαν σου ἀντίληψιν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Γήρατος ἰσχύς, χαλινός τε τῆς νεότητος, πε-
νομένων τε τροφὸς καὶ βοηθός, αἰεὶ ὑπάρχεις,
Παναγία Ἄρβανίτισσα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Κλεων ἡμῖν, Παναγία Ἀρβανίτισσα, τὸν Θεὸν Ὅνπερ ἀπέτεκες σαρκί, ταῖς Μητρικαῖς σου, παρακλήσεσιν ἀπέργασαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγαν ἐν δεινοῖς, καὶ ἐν μάχαις σὺ προΐστασαι, Παναγία Ἀρβανίτισσα σεμνή, ἐκ τῶν κινδύνων, ἀεὶ σῶζουσα τοὺς Ἑλληνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νέκταρ νοητόν, ὑπὲρ ἔννοιαν γλυκύτητα, εὐφροσύνην καὶ χαρὰν πνευματικὴν, εἰκὼν σου βλύζει, Παναγία Ἀρβανίτισσα.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν...

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Επίστασαι, φανερώς ἐκάστοτε, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ Παναγία· ὡς λιγυρά, καὶ πανέμορφος Κόρη, τὸ μελανόχρωμον φέρουσα ἔνδυμα· καὶ νέμουσα λαμπροφανῆ· Ἀρβανίτισσα χάριν καὶ εὐνοϊαν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσεως, καὶ φθορᾶς τὸν ἄνθρωπον, τῷ σῶτόκῳ ἐλυτρώσω Παρθένε· ζωοποιόν, Ἀναστά-

σεως χάριν, καὶ αἰωνίαν παρέχουσα λύτρωσιν· ὧ
Ἄρβανίτισσα σεμνή· ἀγαθότητος πλήρες κεφάλαιον.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Υφάνασα, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, τῷ τῶν
ὄλων Βασιλεῖ ἀλουργίδα· βασιλικήν, περιβέ-
βλησαι χάριν, καὶ οὐρανίας τιμῆς κοσμιότητα· ἐν
εὐπρεπείᾳ, ἱερᾷ· Παναγία σεμνή Ἄρβανίτισσα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μητρόθεε, Παναγία Δέσποινα, Ἄρβανίτισσα
Παρθένε Μαρία· δόξαν ἡμῖν, τὴν ἀμείωτον
δίδου, καὶ κατὰ χάριν Θεοῦ ἡμᾶς ποιήσον· τοὺς
σέβοντας πανευλαβῶς· τὸ σεπτὸν σου καὶ ἅγιον
Ὄνομα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νυστάξαντες, ῥαθυμίας πάθεσι, καὶ τῇ λήθῃ
τῆς ἀγνοίας πεσόντες· δίδου ἡμῖν, συμπα-
θείας σου χεῖρα, ὧ Ἄρβανίτισσα Κόρη φιλάγα-
θε· ἵνα νυμφῶνα τοῦ φωτός· σὺν φρονίμοις παρ-
θένοις οἰκίσωμεν.

Ἐπίφανον, ἡμῖν τὸ κάλλος τῆς θείας σου εὐ-
πρεπείας, τοῖς τιμῶσι σε ἐν ᾧδαῖς σεμνή
Ἄρβανίτισσα, καὶ αὐγάσον φέγγος τῆς ἀληθείας.

Ἰαχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύ-
τως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα, δυ-
σώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσιαν.

Ὁ ἱερεὺς καὶ πάλιν μνημονεύει.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν:

*Κάθισμα. Ἦχος β'. Προστασία τῶν
Χριστιανῶν...*

Δυναστείας τῆς δαιμονικῆς ἠλευθέρωσας, τὴν
βροτεῖαν φύσιν τοῦ Ἀδὰμ Θεονύμφευτε, σὺ
γὰρ μόνη ὑπερφυῶς ἀπέτεκες ἐν γῆ· Θεὸν ἄναρ-
χον μετὰ σαρκός, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν
πρώτην λαμπρότητα, πύλη τῆς σωτηρίας, ἀν-
θρώπων τε εὐκληρία, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγή,
Παναγία Ἀρβανίτισσα.

Εἶτα τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη
ἄλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον, Σωτήρ
μου. (δίς)

Οὐ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξη-
ραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ κα-
θάρσει, ὑποῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ
μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἐγὼ Πνεύματι, ἀναβλύζει, τὰ τῆς χάριτος, ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίς)

Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Εἶτα· ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ

Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδὸν γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Καὶ εἶτα· Ἦχος β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς Ἀρβανίτισης, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. "Ολην ἀποθέμενοι.

Χίος ἐπαγάλλεται, ἡ θεοτίμητος νῆσος, Καρυῶν χωρίον τε, ἀγλαῶς δεδόξασται τῇ σῆ χάριτι· ἐν αὐτῇ ἔκτισται, ὁ σεπτὸς Ναός σου, Παναγία Ἀρβανίτισσα· εἰκὼν τε θεία σου, μεγαλοπρεπῶς τεθησαύριστα· ἐξ ἧς ἀναπηγάζουσι, ρεῖθρα δωρεῶν τὰ ἀκένωτα· τούτων μετασχόντες, βοῶμεν σοὶ τὸ χαῖρε Μαριάμ, εὐλογημένη Πανάμωμε, βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἄξιον ἑστὶν ἁγιασθῆναι τὸ σῶσον ὁ Θεός...

Ῥοδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Οχριστῶνυμος κληρὸς, καὶ λαὸς ἐν τῇ Χίῳ συνεπαγάλλονται, τῇ μνήμῃ σου τῇ θείᾳ Παρθένε Παναγία, Ἀρβανίτισσα Δέσποινα· καὶ ἑορτίοις ὠδαῖς, αἰνοῦσι σε συμφώνως.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πατρείας παρέχεις, δωρεὰν τοῖς νοσοῦσιν ὧ
Ἄρβανίτισσα, Θεοῦ γὰρ οὔσα Μήτηρ, τοῦ πάν-
τα δυναμένου, τὰ ἀνέφικτα πέπρακται· καὶ διὰ
σοῦ ἀγαθῶν, ἡ δόσις τελειοῦται.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σὺν μητρᾷσι ὡς μήτηρ, σὺν παρθένοις παρθέ-
νος ὡς ἀδιάφθορος, δωρεῖσαι ἀφθαρσίαν,
ἐλέους τε τὸν πλοῦτον, Μαριάμ Ἄρβανίτισσα·
τοῖς τὴν σεπτὴν σου μορφήν, πιστῶς ἀσπαζομέ-
νοις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τηλαυγῶς καθωράθης, ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ὄρθρῳ
ὧ Ἄρβανίτισσα, βαδίζουσα ἐν Χίῳ, καὶ κρού-
ουσα Ναοῦ σου, τοῦ Ἁγίου τοὺς κώδωνας· καὶ
τὰς κανδήλας αὐτοῦ, καλοῦσα τοῦ ἀνάπτειν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πταμότητα Ἄδου, καὶ θανάτου τὸν ὄλεθρον
τὸν πικρότατον, ἠφάνισας εἰς τέλος Ἀνάστα-
σιν δὲ πᾶσι, καὶ ζωὴν Ἄρβανίτισσα· θεογεννητορ
βροτοῖς, τῷ τόκῳ σου πιστοῦσαι.

Ῥδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα...

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ διαλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Υἱῷ σου, Ἄρβανίτισσα Κόρη πρεσβεύειν, τῶν τὰ μεγαλεῖα, ἐνδόξως σου τιμώντων.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥς θαυμασία, ὧ Ἄρβανίτισσα Κόρη, ὡς ἐξάιρετος πάνυ ὑπάρχει, τῆς σῆς παρουσίας, ἡθεῖα ὠραιότης.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ιλαρωτάτη, καὶ λιγυρά σου ἡ θεά, Μαριὰμ Ἄρβανίτισσα πέλει, σὲ τοὺς καθορώντας, ἐκπλήττουσα ἐν Χίῳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σημείοις θείοις, καὶ φοβεροῖς ὁ Υἱός σου, καὶ Θεὸς Ἄρβανίτισσα στέφει, δόξη ἀκηράτῳ, ὡς Ἥλιος γὰρ λάμπεις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ιδόντες πάντες, οἱ ἐν τῇ Χίῳ Παρθένε, Ἄρβανίτισσαν σὴν προστασίαν, ἔχαιρον αἰνοῦντες, τὰς σὰς χοροστασίας.

Ῥοδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον...

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Διάχρυσον ἐσθῆτα, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη τε στέφος, ἀφθάρτου τιμῆς, ὧ Ἄρβανίτισσα Κόρη, Θεῷ παρίστασαι.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥως εὐδιον λιμένα, ἐν ταῖς τρικυμίαις, καὶ τοῖς κινδύνοις τοῦ βίου, ἡ Χίος πλουτεῖ, τὴν ἱεράν σου εἰκόνα, ὧ Ἄρβανίτισσα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητόρων σιωπῶσι, χεῖλη εὐλαλοῦντα, καὶ καταπαύουσι φθόγγοι, λογίων ἀνδρῶν, σέβας διδόντες πρεπόντως, σοὶ Ἄρβανίτισσα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥαγγέλων στρατηγίαι, καὶ ταξιαρχίαι, τῶν Ἀρχαγγέλων σοὶ χαῖρε, βοῶσι χαρᾶ, ὧ Ἄρβανίτισσα Κόρη, Θεοχαρίτωτε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥεφραγὶς προφητευόντων, θύρα σωτηρίας, καὶ εὐλογίας ὑπάρχεις, ἡ ὄντως πηγὴ, ὧ Ἄρβανίτισσα Κόρη, Θεογεννήτρια.

Καὶ εὐθύς, τό·

Ἰξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβειμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

ᾠν ἡ ἀκροστιχίς:

«Χαίροις Χίου ἔφορε».

Χαίροις τῶν μητέρων ἢ χαρμονή, χαίροις τῶν παρθένων ἢ ὑπέρκαλλος καλλονή, χαίροις γῆς ἀπάσης καὶ Οὐρανοῦ ἢ δόξα· ᾧ Δέσποινα Ἄνυμφευτε Ἀρβανίτισσα.

Ἄνθη θεοδρέπτων ὑμνωδιῶν, δῶρα ὡς εὐώδη προσενέγκωμεν οἱ πιστοί, τῇ Ἀρβανιτίσῃ Παρθένῳ Παναγίᾳ· αὐτὴν προσυπαντῶντες ἀγαλλιώμενοι.

Πάσεις σωματῶν τε καὶ ψυχῶν, βλύζει ἀενάως ἡ εἰκὼν σου ἡ ἱερά, νῆσον δὲ τῆς Χίου πλουτεῖς ἐν εὐλογίαις· Παρθένε Ἀρβανίτισσα Θεοῦ Ἄνυμφευτε.

Ράβδῳ εὐστοργίας σου μητρικῆς, τρίβον εἰς εὐθείαν σωτηρίου διαμονῆς, σὺ ἐν ἀσφαλείᾳ

ἰθύνης Παναγία· ὑφούσα ἐκ βαράθρων ὦ Ἄρβανίτισσα.

Ϟμιλος παρθένων πανευλαβῶς, ἄθροισμα πιστῶν τε Ὀρθοδόξων πᾶσα πληθὺς, λόγοις ἐγκωμίων καὶ ὕμνοις εὐαρέστως· αἰνοῦσι Παναγίαν τὴν Ἄρβανίτισσαν.

Ϛνδαλμα τῆς πλάνης τὸ εἰδεχθές, ἔρριπται εἰς χάος καὶ συντέτριπται παντελῶς, σοῦ τῷ θείῳ τόκῳ καὶ κέρας ἀληθείας· ἠνόρθωται ἐνδόξως ὦ Ἄρβανίτισσα.

Ϙέλας ἠλιόμορφον καὶ τερπνόν, εἶδομεν Παρθένε Ἄρβανίτισσα διὰ Σοῦ, ἄρχοντα τεκούσα καὶ ποιητὴν τῶν φώτων· ἀυγάξεις γὰρ τοῦ κόσμου ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Χίος μεγαλόνησος καθορᾶ, σοῦ τὴν παρουσίαν Ἄρβανίτισσαν Μαριάμ, ἅμα τε συγχαίρει τῶν Καρυῶν χωρίον· Ἐλλάς τε πᾶσα στέργει τὴν προστασίαν σου.

Ϟλαθι Παρθένε ὡς συμπαθής, βλέπον εἰς λαόν σου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ, δίδου σῆς προνοίας τὰς δωρεὰς ἀφθόνως· καὶ σκέπε σοὺς ἰκέτας ὦ Ἄρβανίτισσα.

Ϟρμον εἰς ἀκύμαντον τοῦ Χριστοῦ, ἴθυνον σοὺς δούλους Ἄρβανίτισσα Μαριάμ, πᾶσι δὲ καρδίαν γαληνιώσαν δίδου· καινίζουσα τὴν χάριν τὴν εἰρηνόμορφον.

Υψος παρθενίας σου ἔξυμνῶ, βάθος σῆς ἀγνεΐας Ἄρβανίτισσα εὐφημῶ, μέλπω σῶν χαρίτων τὸ πέλαγος τὸ μέγα· καὶ πλῆθος σῶν θαυμάτων τὸ ἀπροσμέτρητον.

Ερεισμα ἀκράδαντον τῶν πιστῶν, τεῖχος οἰκουμένης καὶ ἀπόρθητον ὄχυρόν, σθένος πολεμούντων καὶ νίκη τῶν ἀθλούντων· σὺ εἶ ἀδιαφεύστως ὦ Ἄρβανίτισσα.

Φάλαγγες δαιμόνων αἱ ζοφεραί, ἥττηνται Παρθένε Ἄρβανίτισσα σῶ φωτί, πρόσωπα πιστῶν τε λαμπρύνονται σῇ δόξῃ· καὶ τάξεις τῶν Ἀγγέλων συνεπαγάζονται.

Ομματα καρδίας μετὰ σπουδῆς, αἴρομέν σοι Κόρη Ἄρβανίτισσα δουλικῶς, σοῦ τὴν συμμαχίαν αἰτούμενοι ἐν πίστει· καὶ ῥώμη πεποιθότες τῆς σῆς δυνάμεως.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον καὶ τερπνόν, ἦνθησας Παρθένε Ἄρβανίτισσα τὸν Χριστόν, οὗ ταῖς ἀπορρήτοις καὶ θείαις εὐωδίαις· εὐφραίνονται καρδίας τὰ αἰσθητήρια.

Εχουσι Ναόν σου τὸν ἱερόν, Καρυαὶ τῆς Χίτου ὡς θεόκτιστον θησαυρόν, ἅμα τε εἰκόνα πλουτοῦσι σου ἁγίαν· χρυσοῦ τιμιωτέραν ὦ Ἄρβανίτισσα.

Τδε τὴν πενίαν μου Μαριάμ, βλέψον εὐτελείας τῆς πολλῆς μου ἐν οἰκτιρμοῖς, πλοῦτον

μοι παράσχου τῆς σῆς ἀγαθωσύνης· ὡς Μήτηρ τοῦ ἐλέους ὧ Ἄρβανίτισσα.

Χαίροις χαροπάροχε Μαριάμ, χαίροις παραδείσου ἢ εὐφρόσυνος ἀπαρχή, χαίροις σωτηρίας ἢ ἀληθῆς αἰτία· βεβαίωσις ἐλπίδος ὧ Ἄρβανίτισσα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων οἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Ἑλλάδος ἡ σκέπη, τῶν πιστῶν καταφύγιον, γένους τῶν Ῥωμῶν προστασία, Καρυῶν Χίου ἔφορος· λαοῦ σου ἀντιλήπτωρ καὶ φρουρός, Παρθένε Ἀρβανίτισσα σὺ εἶ, ὀρωμένη μετὰ σώματος ἐμφανῶς, καὶ ἐν πολέμοις σπεύδουσα. Χαίροις ἡ κηδεμὼν τῶν ἐν δεινοῖς, χαίροις τροφὸς ἡ εὖστοργος, χαίροις ἡ ἰλεοῦσα τὸν Θεόν, ὡς Τούτου Μήτηρ ἄχραντος.

*Εἶτα ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ ἱερέως· καὶ Ἀπόλυσις.
Μεθ' ἧς, πρὸ τοῦ δι' εὐχῶν, τὰ ἀκόλουθα:
Τροπάρια. ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου...*

Χαίροις Ἀρβανίτισσα σεμνή, χαίροις τῶν πιστῶν ἀντιλήπτωρ, τῶν ὀρφανῶν προμηθεῦ, ἄρτος τῶν πεινῶντων τε, ὁ ἀδαπάνητος· τῶν ἐν δίψει ἀνάψυξις, πενήτων ἡ σκέπη, θάλπις θλιβομένων τε, καὶ περιβόλαιον· χαίροις ἰατὴρ τῶν νοσούντων, χαίροις ἀγαθῶν οὐρανίων· ἡ διαιωνίζουσα ἀπόλυσις.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν, ἄκουσον φωνῆς στεναγμοῦ τε, εὐσυμπαθήτῳ ῥοπῇ, ὧτα σου διάνοιξον, ταῖς παρακλήσεσιν ἀναξίων προσφύγων σου, πιστῶς αἰτουμένων, σοῦ τὴν οἰκειότητα τὴν ἀκατάληπτον ἔχεις τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἀμετρήτων· Κόρη Ἀρβανίτισσα Θεόνυμφε.

Χίος ἐγκαυχᾶται ἱερῶς, σοῦ τῇ ἐμφανεῖ παρουσίᾳ, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, χαίρει τὸ χωρίον τε, τῶν Καρυῶν καὶ σκιρτᾷ· ὁρατῶς γὰρ παρίστασαι, ἐν τούτῳ Παρθένε, θείαις ἐμφανίσεσιν, ὡς Ἀρβανίτισσα· ὕμνους εὐχαρίστως διό σοι, ψάλλουσι βοῶντες ἀπαύστως· χαίροις τῶν Ἀγγέλων ἢ εὐπρέπεια.

Σπεῦσον ἐξελοῦ με τῶν δεινῶν, καὶ τῶν συμφορῶν λύτρωσαί με, τῇ κραταιᾷ σου χειρί, θραῦσον τὰ βουλεύματα, τοῦ πολεμήτορος· καὶ τὸν νοῦν μου ἀνάγαγε, πρὸς φῶς θειοτάτης, καὶ ἀδιαδόχου τε, μακαριότητος· πάντα γὰρ ποιεῖς ἀκωλύτως, ὡς Θεοῦ τοῦ πάντων Δεσπότου· Μητηρ Παναγία Ἀρβανίτισσα.

Χάριν τὴν πολύδωρον ἡμῖν, δίδου Ἀρβανίτισσα Κόρη, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς, πᾶσι τοῖς προστρέχουσι, τῇ ἀντιλήψει σου· καὶ πιστῶς μεγαλύνουσι, τῶν σῶν θαυμασίων, πλήθος τὸ ἀμέτρητον, καὶ ἀξιέραστον· πόθῳ προσκυνοῦσι τε ἅμα, σοῦ τὴν παναγίαν εἰκόνα· ἦν ἡ Χίος ἔχει ὡς παλλάδιον.

ᾠχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ᾠχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.....

Δίστιχα Ἀκροτελεύτια.

Διὰ παντός με φύλαττε ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ βίου,
ἀπὸ βαθέων κράζει σοι ἡ πένης Ἰσιδώρα,
Δέσποινα Ἀρβανίτισσα τοῦ κόσμου προστασία,
τῆς Χίου τε ἀντίληψις, τῶν Καρυῶν Κυρία,
ἐν ἧ ὄρᾶσαι ἐμφανῶς ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις,
πιστῶν εἰς περιποίησιν, λαοῦ εἰς σωτηρίαν,
ἵνα τὸ σὸν δοξάζωμεν Ὄνομα Παναγία,
καὶ τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν λατρεύωμεν ἐν πίστει,
Ὁμοουσίῳ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ,
Τριάδα τὴν Ὁμόθεον, Μονάδα Τρισαγίαν,
ἧ δόξα καὶ προσκύνησις ἀνήκει εἰς αἰῶνας.

ΑΜΗΝ.